

НИНА БОЖИДАРОВА
ШАПКА, ПЪЛНА С ПАРИ

chitanka.info

Най-сетне съм щастлив. Постигнах това, което исках повече от всичко, може би защото го нямах. Постигнах състоянието, в което мога да кажа — имам пари, парите ми стигат, аз съм богат. Божичко, аз съм богат! Не мога да повярвам. Но това е факт. Ето, джобовете ми са пълни с пари. С пари също така е пълна и шапката на тротоара пред Джингъл. Джингъл стои пред една шапка. И нищо повече. Това е тайната на моя успех. Е, и очилата с телени рамки на муцуната на Джингъл. Шапката постепенно се пълни с пари. Като че ли от само себе си. Но всъщност парите ги пускат хора. Пускат обикновено български левчета, но понякога и валутка — няма чендж наблизо. На особено щедрите Джингъл подава лапа. Това си беше негова инициатива. Не знам как му хрумна. Много е умен. Повече от преди, като беше още лавинно куче. Да, да не се смейте, Джингъл беше лавинно куче. Аз бях собственик на лавинното куче, а ми се струваше, че съм и собственикът на лавините. Нямах пари, но за какво ли ми бяха пари. А, исках да си купя мотор. Само за това ми трябваха пари — да си купя мотор.

Сега изобщо не напускам очертанятията на нашата махала между четирите големи улици. Защото хората знаят къде да ме търсят. Ако спешно им потрябвам аз, Джингъл или неговата шапка. Всъщност може да им потрябва само шапката на Джингъл — за да пуснат в нея малко пари. Ние иначе за какво сме им... двама стари инвалиди. Истината е, че Джингъл е отчаян пияница, той е болен. И го разболяха именно тия хора, дето сега си плащат за това. Все се пъхаха дето не им е работата, а Джингъл ходеше с една бутилчица на врата да ги измъква, вместо да ги остави да си сърбат каквото са си надробили. Та представете си Джингъл незабелязано от мен се пропи. Отначало си мислех, че шишенцето пропуска и му мокри козината, за това смърди на кръчма от километър, но после истината лъсна с цялата си жестокост. Какво да правиш, човещинка. Кучетата също са способни на човещини. Пие само коняк. От време на време му купувам „Наполеон“. Щото той не може да си каже. Не говори. „Наполеонът“ сто на сто е полски. Сигурно за това Джингъл с радост пие и „Плиска“ „Арарат“. Е, „Слънчев бряг“ сърце не ми дава да му предложи... Та така, Джингъл, както ви обясних надълго и нашироко е инвалид. Пияница. Пияниците са половин хора. Аз не пия. Един в семейството стига. Но също съм инвалид. Няма ми част от стъпалата. Защото

отидох веднъж в една много висока планина, каквато тук си нямаме. Пък обувките, дето ги бяха предназначили за нас, ги взе един тип и ги даде на синовете си да ходят през ваканциите в Алпите. Тоя тип си имаше достатъчно пари, ама... Ортакът ми си продаде мотора и купи чудесни обувки — отрязаха му само пръстите. Ходи, все едно нищо... а аз без колело не мога. Но нали сега имаме пари, Джингъл ми е подарил „Бианки“ бегач. Това се казва движение — песен! Може да купим и кола един ден. Но ремонтът много глътна. Джингъл обича телешко варено. Може и свинско, също и овче. И задушено, и даже сурово. Аз пък обичам италианска кухня. Пици, лазаня, спагети. Холът не го използваме. Никога не каним гости. Познатите на Джингъл не пият. Моят ортак... Дето само без пръсти се отърва... та той отиде в подножието на високата планина. Работел в хотел, така ми писа. И гледал планината по цял ден, а ако не може да заспи и нощем. В неделя се качвал малко нагоре — до някаква скала. Писа ми, че прилича на Вучия камък. Може. Кани ни с Джингъл. Ама като си помисля, колко пари ще загубим, ако отидем... Пък и тая планина, нали съм я виждал. Нищо хубаво няма в нея.

Стана късно. Гася и си лягам. През стената се чува как Джингъл хърка в съседната стая, спи и сънува своите бурни кучешки сънища. Утре рано ставаме. Прием кафе. Разхождаме се. И отиваме на работното място. Аз чета вестници, а Джингъл дава лапа на особено щедрите минувачи. А, за малко да забравя — ние сме на ъгъла срещу черквата, като ви е на път — обадете се. Ако е в добро настроение, Джингъл ще ви даде лапа и без да пускате крупни суми в шапката.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.